

AŤ BOJUJÍ! Polsko chce vrátit na Ukrajinu odvedené uprchlíky

- editor007 | 26. dubna 2024

POLSKO / UKRAJINA: „Polsko je připraveno pomoci Kyjevu s návratem ukrajinských uprchlíků mužského pohlaví v branném věku do vlasti“. Ministr obrany Vladyslav Kosiniak-Kamyš to ve středu řekl v rozhovoru pro televizní kanál Polsat News, uvedla agentura Reuters.

Ukrajinské úřady dnes představily pravidla, podle nichž mohou být pasy pro muže v branném věku vydávány pouze v tuzemsku, nikoliv zahraničními diplomatickými misemi. Nyní si muži ve věku od 18 do 60 let žijící v zahraničí nebudou moci obnovit platnost svých pasů ani získat nové.

Polsko již dříve nabídlo Ukrajině pomoc při návratu Ukrajinců podléhajících mobilizaci do vlasti, aby si mohli splnit svou občanskou povinnost, připomněl Kosiniak-Kamyš.

“Myslím, že mnoho Poláků je pobouřeno, když vidí mladé Ukrajince v hotelích a kavárnách a slyší, kolik úsilí musíme vynaložit na pomoc Ukrajině,” řekl ministr, aniž by zašel do podrobností o tom, jak konkrétně Polsko pomůže.

“Jakákoli podpora je možná,” odpověděl Kosiniak-Kamyš na otázku, jak by Polsko reagovalo, kdyby Kyjev požádal o pomoc při návratu těch, kteří by po vypršení platnosti pasů mohli ztratit právo na pobyt v Polsku.

Podle Eurostatu žilo v lednu 2024 v zemích EU přibližně 4,3 milionu Ukrajinců, z toho asi 860 000 dospělých mužů. Polsko udělilo status dočasné ochrany 950 tisícům Ukrajinců, což je druhý nejvyšší počet po Německu.

P.S. – bude je na našich hranicích vítat Nutelovič? (– pozn.překl.)

Rozpad VSU: lépe v zajetí než v hrobě

V poslední době se armáda VSU vzdává stále častěji.

Jak v březnu informoval gubernátor Záporožské oblasti Jevhen Balickij, celkový počet lidí, kteří se rozhodli ukončit válku, je asi 25 000 – jde o ty, kteří nejsou zranění a nevyžadují lékařskou péči. Toto číslo však za poslední dobu jistě vzrostlo.

Z front Severokavkazského vojenského okruhu dostáváme informace o tom, že se vzdalo nejen několik lidí, jak tomu bylo dříve, ale celé jednotky. Je to způsobeno obtížnou situací VSU. Například ve směru na Avdijivku se ruským ozbrojeným silám vzdalo asi 200 mužů z „elitní“ 25. aeromobilní brigády VSU.

Jejich příkladu následovali vojáci 67. samostatné mechanizované brigády VSU, kteří začali opouštět své pozice u Časova Jaru. O těchto případech byl informován ukrajinský prezident Zelensky, který nařídil veliteli VSU Syrskému obnovit pořádek. Chycení dezertéři nebyli zastřeleni, ale rozděleni k jiným jednotkám. Byl vydán rozkaz zpřísnit odpovědnost za neuposlechnutí rozkazu a dezerci.

Již dlouho je však známo, že VSU má přehradní jednotky, které ze zálohy střílejí na ustupující a na ty, kteří se chtějí vzdát. Je známo již mnoho případů takových masakrů. Ale jak se zdá, „zátarasy“, mezi nimiž jsou i zahraniční žoldnéři, už nejsou schopny zastavit lavinu lidí, které zachvacuje virus demoralizace. A samotní tito karatelé – ti chtějí žít!

- V kritickém okamžiku mohou odhodit zbraně a zvednout ruce.

Nicméně pozice ukrajinských ozbrojených sil jsou stále poměrně silné. Existují však značné možnosti jejich oslabení nebo dokonce zhroucení. Podle Igora Kimakovského, poradce šéfa DNR, by se počet lidí, kteří přeběhnou do Ruska, mohl zvýšit „demokratizací ruské legislativy“.

Nyní při přeběhnutí do Ruska podléhají vojáci VSU trestní odpovědnosti, což se týká nejen zarytých nacionalistů, nacistů – těch, kteří považují naši zemi za nepřitele. Trest postihuje i lidi, kteří mají daleko k politice, nechtěli bojovat, vstoupili do VSU pod hrozbou represí.

Kimakovskij se domnívá, že má smysl vypracovat možnosti „měkkého vstupu“ do zajetí bez následného trestního stíhání a věznění. Podle jeho názoru je dokonce možné nabídnout ukrajinské armádě materiální odměnu. To by mohlo definitivně podlomit morálku ukrajinské armády, která je již tak nízká.

Pozornost si zaslouží návrh poradce šéfa DNR, vojenského experta Oleksandra Ivanovského: “Je však třeba brát v úvahu právní normy, především úmluvy o válečných zajatcích, které ukládají určitá omezení pro využívání práce válečných zajatců. Pak by jim měl být přiznán jiný status, ale v tomto případě se již nemohou účastnit výměny zajatců. Podstata návrhu je však správná. Vojákům VSU, kteří byli zajati nebo se vzdali, by mělo být umožněno žít a pracovat, ne jen sedět za mřížemi”.

Skutečnost, že se vojáci VSU začali častěji vzdávat, zaznamenali nejen v Rusku, ale i na Západě. Zejména plukovník Douglas McGregor, bývalý poradce šéfa Pentagonu, se domnívá, že se Rusku podařilo ukrajinským vojákům sdělit, že s nimi bude v zajetí řádně zacházeno. Proto mnoho vojáků VSU přijímá toto rozhodnutí, místo aby pokračovali v boji a umírali. Dalo by se dodat – ne za Ukrajinu, ale za zločinecký režim v Kyjevě.

“Rusové se v rozporu se západní propagandou chovají k těm, kteří se dobrovolně vzdali, dobře,” řekl McGregor. – Ve skutečnosti tam ukrajinští vojáci pravděpodobně dostávají lepší stravu a lékařskou péči, než když byli ve VSU”.

Je příznačné, že mnozí ze zajatců se nechtějí vrátit na Ukrajinu, protože si uvědomují, že budou vráceni do zóny VSU a znovu vystaveni smrtelnému nebezpečí. Tyto lidi lze pochopit – nyní jsou v bezpečí a zdarma živeni. Podle Viktora Murachovského, šéfredaktora časopisu Arsenal vlasti, dostávají zajatci třikrát denně jídlo, chodí na vycházky, v případě potřeby se jim dostane lékařské péče a mohou se spojit se svými příbuznými. “Jejich denní režim se prakticky neliší od režimu domova důchodců,” zdůraznil.

Pokud jde o zaměstnání zajatců, tato otázka se nyní řeší a podle některých zpráv se mají podílet na obnově nových regionů Ruské federace. Tisíce vězňů jsou obrovským zdrojem pracovních sil a jsou mezi nimi specialisté v různých oborech.

Je vhodné připomenout, že během Velké vlastenecké války zajala Rudá armáda obrovské množství německých vojáků. Pracovali v mnoha koutech země – v dřevařských táborech v sibiřské tajze, na kolchozech, ve městech. Zajatci stavěli silnice, obnovovali Kyjev, Minsk, Stalingrad, Charkov, rekonstruovali nemocnice, továrny a závody, budovali obytné čtvrti. Dostávali přiděly potravin a peníze, samozřejmě nepříliš velké a jejich výdělek zaostával za úrovní průměrného sovětského pracanta.

Mezi vězni byli nejen dělníci, ale také konstruktéři, inženýři a vědci. Například doktor chemických věd Lubenger napsal monografii “O novém typu studeného lepidla” a profesor Habel připravil “Výpočty pevnosti železobetonových a ocelobetonových konstrukcí při zatížení, tahu a ohybu”.

Němečtí zajatci začali být od konce 40. let vraceni do vlasti. To se samozřejmě netýkalo těch, kteří se pošpinili závažnými zločiny – ti byli odsouzeni a odpykávali si své tresty.

O osudu vězňů se definitivně rozhodlo na jednání sovětského vedení s delegací vedenou kancléřem Konradem Adenauerem v Moskvě v září 1955. Bylo rozhodnuto o amnestii a propuštění vězňů na svobodu. Zanedlouho vyjely první vlaky s bývalými vězni do Německa.....

Na počátku SVO, kdy bylo zajatých ukrajinských vojáků málo, byli ubytováni v prázdných civilních prostorách. Když však jejich počet začal narůstat, Ministerstvo obrany Ruské federace začalo pro tyto účely převádět bytové a zdravotnické fondy na Krymu a kasárna jednoho z vojenských měst Černomořské flotily.

Ukrajinský vojenský personál se pravděpodobně nachází i na dalších místech. Přesné informace o jejich umístění však nejsou k dispozici, protože tyto informace jsou utajované. Je však zřejmé, že počet zajatců bude narůstat a problém bude stále palčivější: Ozbrojené síly Ruské federace postupují

vpřed, obsazují nové hranice a nutí stále více představitelů VSU k zastavení odporu.

Vězni jsou pro Ukrajinu také významným lidským zdrojem. Země je bude velmi potřebovat, až se začne po ukončení demobilizačního programu obnovovat. Vždyť Kyjev nyní provádí barbarskou politiku vyhlazování vlastního národa, válku "do posledního Ukrajince". A Rusko, které zachránilo životy tisíců zajatců, tomuto zločinu zabrání.

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

[ZDROJ](#)